

Tallinna POLÜTEHNIK



Tallinna Polütehnilise Instituudi EKP büroo, direktiooni, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 22 Reedel, 16. septembril 1960 XII aastakäik

Moodustame erialakomisjonid

ELKNU TPI Komitee otsustas moodustada käesoleval õppeaastal teaduskondade komsomolibüroode juurde komisjonid, mis tötaksid üles ja lahendaksid mitmesuguseid probleeme ühe eriala piires.

Igasse erialakomisjoni kuuluks esialgse projekti kohaselt 5 liiget, kõigi antud eriala viie kursuse õpperühmade esindajad.

Komisjonide ülesandeks jääks põhiliselt tegelda poliitmassilise, teadusliku, õppe- ja šeflustöö küsimustega nii instituudis kui

ka tehastes ja tööstusettevõtetes, kus viibivad tootmistööl I ja II kursuse üliõpilased.

Erialakomisjonid peavad kogu oma töö teostama tihedas kontaktis profileerivate kateedritega.

ELKNU TPI Komitee on veendunud, et selliste komisjonide töölerakendamine aitab muuta meie komsomolitöö veelgi sisukamaks ja tihendab koostööd üliõpilaste ja õppejõudude vahel.

U. VAHT

Ruumipuudus kummitab

TPI komsomolikomitee korraldas 7. septembril k.a. reidi ühiselamisse. Reidi eesmärgiks oli tutvuda olukorraga ühiselamuis õppeaasta algul. Seoses sellega teeme mõned märkused.

Kõige raskem probleem on ruumikitsikus. Olemasolevad ühiselamud ei suuda kuidagi mahutada kõiki elamispiinda vajavaid üliõpilasi. Osa I kursuse üliõpilasi on seni majutatud ajutiselt kuni 23. sept. k.a. Peale selle vajab kohti ühiselamuis veel osa vanemate kursuste üliõpilasi. Ainult mõne vajadusi on võimalik rahuldada tihendatud majutamise teel. Tingimata on vaja ühiselamuile lisapiinda. Instituudi administratsiooni ja ühiskondlike organisatsioonide ees seisab ülesanne tösta see küsimus täie tõsidusega üles kõrgemalseisvate organite ees ja leida ka ise võimalusi tekkinud raske olukorra lahendamiseks.

Ühiselamu on üliõpilaste kodu. Kodu eest tuleb hoolitseda. Rõ-

huv enamuse meie üliõpilasi teeb seda. Esiletõstmist väärivad Pärnu mnt. asuvas ühiselamus elavad tütarlapsed, kes teevad tubades ise sanitaarremonti, valgendavad lage, tapetseerivad seinu jne. Sellele eeskujule peaksid järgima ka teistes ühiselamutes elavad üliõpilased.

Selleks, et kodu oleks meeldiv, on vaja see hoida puhas ja korras. Kõige parem kord oli Rahvakohtu t. asuvas ühiselamus. Toad olid eeskujulikult puhtad ja korras. Samal ajal Lenini pst. 13 ühiselamu toad olid suurelt osalt korratud. Koskla t. ühiselamu õu on korrastamata. Selle korrastamiseks oleks vaja organiseerida püüa-päevak. Iga ühiselamus elava üliõpilase kohus on hoolitseda selle eest, et seal oleks kõik puhas, korras ja mugav.

A. HANSEN,

ELKNU TPI komitee sekretäri asetäitja poliitmassilise töö alal

Kõik uued üliõpilased ametiühingu liikmeteks

Käesoleval aastal võeti Tallinna Polütehnilise Instituuti vastu eelmise aastaga võrreldes tunduvalt enam noori, kes omavad vähemalt kaheaastast tööstaaži. Paljud noored astusid instituuti aga otse koolipingist, omamata veel kogemusi tootval tööl tehastes või ehitustel. Kui esimesed juba kuuluvad ametiühingusse ja on tuttavad ametiühingulise tööga, siis viimastele on astumine ametiühingu liikmeks üheks uueks sammuks elus. Kõigile on teada, et ametiühingud on üks suuremaid ühiskondlike organisatsioone Nõukogude Liidus, kuhu kuuluvad peaaegu kõik töötajad.

Allpool peatume lühidalt Tallinna Polütehnilise Instituudi a/ü komitee tegevusel ja nendel eelistel, mida annab ametiühingusse kuuluvus. Ametiühingu tegevust TPI-s juhivad instituudi a/ü-komitee, kes suunab tööd teaduskondades vastavate büroode kaudu. Esimeseks lüliks on a/ü rühm, millised moodustatakse õpperühmade kaupa. Viimased kujutavad juba omaette tervikut.

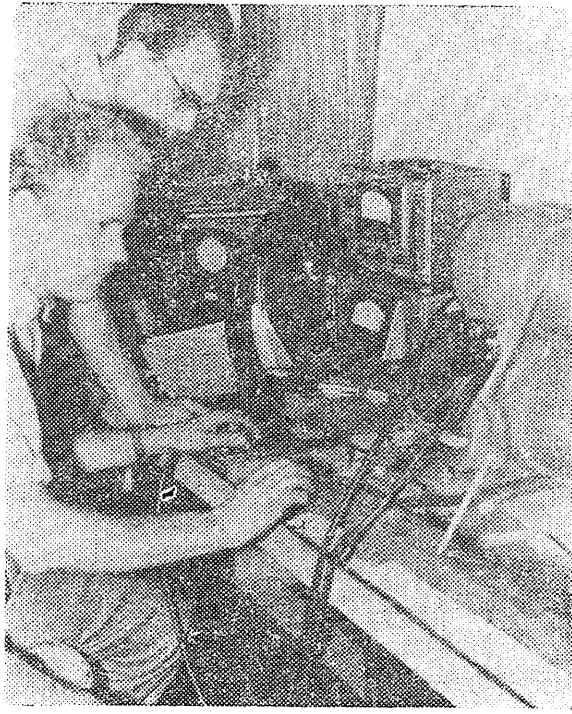
Instituudi a/ü komitee töö on vahetult seotud kogu instituudi eluga. Nii näiteks õppe- ja kasvatustöö küsimused, loengute ja temaatiliste õhtute organiseerimine, üliõpilaste vaba aja

veetmine, ühiselamute küsimused ja veel terve rida teisi ülesandeid kuuluvad vahetult ametiühingu põhiküsimuste hulka. Peale selle a/ü komitee organiseerib pidevalt ühiskülastusi mitmesuguste üritustele. TPI isetegevusklubi kaudu suunab a/ü organisatsioon instituudi isetegevuskollektiivide tööd ja kannab nende tegevuseks vajalikud kulud. Kõigil a/ü liikmetel on õigus rahalisele toetusele majandusliku kitsikuse puhul, mida ainult 1960. a. jooksul makstakse välja 25,0 tuh. rubla. Toodu on muidugi ainult üks osa nendest küsimustest, milledega tegeleb TPI a/ü komitee ja milliseid eeliseid ametiühingusse kuuluvus annab liikmetele.

I kursuse üliõpilastel, kes mõne nädala pärast siirduvad tööle tehastesse, on eriti tähtis kuuluda a/ü liikmeks. Mõttele kõik noored ei ole veel teadlikud selles, et sotsiaalkindlustus on üks ametiühingu funktsioone. Nii näiteks haigestumise puhul saavad haiguse abiraha a/ü liikmed rohkem kui mitteliikmed.

TPI a/ü komitee on veendunud, et kõik noored, kes astusid õppima instituuti, juba mõne nädala pärast omavad a/ü liikmepileti.

L. PAAL,
TPI a/ü komitee esimees



Tallinna Kontroll-Mööduriistade Tehases viib praegu praktikal rühm automaatika ja telemeaanika eriala viienda kursuse üliõpilasi. Nad tutvuvad tehases uude seadmete ja aparatuuride, mille tööprintsip põhineb radioaktiivse kiirguse kasutamisel, projekteerimise ning laboratoorsete katselamistega.

Pildil: Üliõpilane Heinar Tammet ja tehase laboratooriumi juhataja Kaupo Varandi reguleerimas uut radioaktiivset seadet BIV-1.

V. Mägi foto

Meie üliõpilaste

teine vahetus „Punases Kundas“

Ka augustis olid Kundas meie üliõpilastel kibekiired tööpäevad. Ehitusteaduskonna üliõpilased viibisid siin praktikal. Ja ega teistegi teaduskondade üliõpilased seal kõrvale ei jäänud. Nii keemikud, mehaanikud kui ka üliõpilased energeetikateaduskonnast löid tööle käed kõvasti külge, et kaasa aidata tehase tähtajalisele käikulaskmisele.

Noormeeste töötanner oli põhiliselt ehitusplatsist tublisti eemal. Nende ülesandeks oli kaevata süvendeid kõrgepingeliini postide jaoks. Lihtne töö — nii arvasid paljud, kui ameti käte said. Praktika näitas aga hoopis midagi muud. Esimesed augud kaevati õhtuks ilusti valmis, hommikul tööle minnes aga ei saanud arugi, et keegi oleks eelmisel päeval tööd teinud. Augud olid peaaegu ääreni täis! Viga leiti varsti. «Pahaks haldjaks» oli vesiliiv, mis hiljem nii mõnegi päeva töö mahavisatud vaevas muutis. Abi polnud kuskilt oodata ise tuli leida vahend töö tulusamaks muutmiseks. Aukudest oli vaja teha laudadest raketised, mis takistaksid vee ja liiva sissetungi. Nii tehtigi. Kuid ikka juhtus, et laudade vahele jäi pilu või nihkusid need üksteise suhtes pinnase survele ning siis oli jälle tegemist rohkem kui vaja, et tehtud tööd päästa. Kogemused aga kasvasid ja peagi täideti päevaplaani rohkem kui 160 protsendilisel.

Paese pinnase puhul oli asi tublisti lihtsam. Iga tükk, mis august välja saadi, jäi ka välja. Kuid mõned lubjakivikihid olid niivõrd kõva ehitusega, et ühe augu kallal jätkus tööd mitmeks päevaks. Ka graniitrahnu, mis mõnes süvendis esinesid, nõudsid päris kiviraiduri osavust ja kannatlikkust, et kildhaaval süvendile nõutud sügavust ja kuju anda. «Poisid on tublid ja omale võetud kohustuse — valmis kaevata kuu lõpuks 100 auku — tahame ikka auga täita.» ütles TPI Kunda komsomolistaabi ülem Ülo Pärnits. Nüüd on kokkuvõtteid tehtud. Võetud kohustusega tuldi suurepäraselt toime. Valminud aukude arv on kümne võrra suurem, kui oli plaanis, protsendides teeb see välja 182. See tähendas igale mehele tuhat rubla tasu.

Tütarlapsed töötasid ehitusobjektidel. Aitasid laduda lõhkeainete laos müüre. Elektrialajama ehitusel sattus tütarlastele kõige raskem tööloik. Pole ju kraavikaevamine ja betoonist pörranda valamine sugugi nii lihtne ja kerge. Kuid nii jaoskondade ülemad kui ka brigadirid jäid nende tööga rahule.

Kuigi vihmastel päevadel olid telgid niiskevõitu, ei nurisetud elu üle telklaagris.

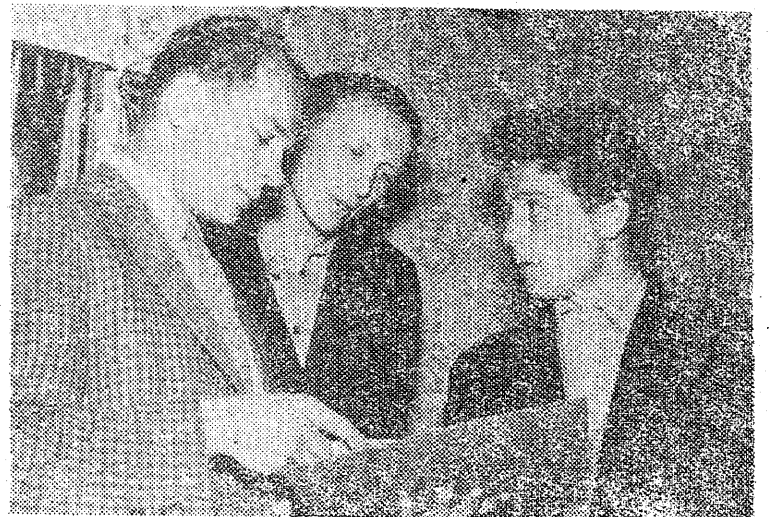
«Kui algul telklaagrisse tulime», ütles kolmanda kursuse keemik Tiit Kaps, «tekkis sinise elu kohta mõningaid eelarvamusi ja kahtlusi, kuid need osutusid asjatauks. Näha on, et elu üle siin on mõeldud ja laagri varustamise kohta halba sõna öelda ei saa.»

Rahule jäid üliõpilased ka sööklatega. Toidud on maitsvad ja odavad. «Nagu TPI söökla, ainult portsionid on suuremad,» on arvamus.

TRÜ eesti filoloogide ja TPI erksamate peade vahel käis vahelduv võistlus väiklehe väljaandmisel. Kuna puudus žürii, siis jäid võistlustulemused selgitamata. Vaba aega sisustati veel pallimängu ja ujumisega. Hinnas oli igasugune lugemismaterjal. Populaarsed olid ka lõkkeõhtud. Tihti magati õö lõkkeääres ära. Isegi voodid olid selle jaoks olemas. Puhkepäevadel sooritati pikemaid matku Kunda ümbrusesse. Kilomeetrit kümme eemal asub Eesti ilusamaid kohti — Rutja. Kes raatsis seal käimata jätta, kui juba oldi nii lähedal!

Kundas möödunud päevad olid väga kasulikud. Suurehitusel omandati töökogemusi ja mõnikord ka uus amet, kasvas kollektiivsustunne ja õpiti vastutama oma töö eest.

K. RADGE



Komsomolikomitees on kibekiired päevad. Esimese kursuse komsomoligruppides viiakse läbi valimiskooolekuid. Noored üliõpilased tutvuvad komsomolitööga instituudis. Pildil näeme õpperühma AA-19 s üliõpilasi Heino Viinamäed (keskel) ja Tiit Taveteri (paremal) komsomolikomitee sekretäri asetäitja Kalev Ounaga arutamas komsomoligrupi ees seisvaid ülesandeid. Müülemad noormehest astusid instituuti suunamiskirjaga. Tublid komsomoliaktivistid ja spordimehed, nii tuntakse neid töökohtadel. Heinole usaldas komsomoligrupp sekretäri vastutusrikkad ülesanded. Tiidult aga ootab «Tallinna Polütehnik» kaastööd. Kirjamees on ta varemgi olnud.

R. Eendra foto

Millised muljed on Kundast

1. augustil üratas kärarikas noortehulk Lenini puisteel moodujate tähelepanu. Kaasas kõhukad kohvrid, hea tuju ja trobikond eelarvamusi, asus meie arvukas üliõpilastegrupp Kunda poole teele. Lauudes möödus paar tundi imekiirelt ja juba paistsid Kunda tsemenditehase korstnad. Varsti võisid kõikide uudistavad silmad näha ka meie tulevast tööpõlde ennast. Laiulatusiil ehitusala, suur pooleliolev tehase peakorpus ja võimsad tornkraanad jätsid aukartustäratava mulje. See süvenes veelgi, kui esimestel päevadel ehitusplatsil mitu korda ära eksisime.

Üliõpilased jaotati brigaadidesse mitme jaoskonna vahel. Töötasime peamiselt abitööliseena. Rühmad KS-52 ja KT-53 alustasid tööd ahju kuuma otsa lähedal asuva alajaama ehitusel. Esimesel nädalal tegime mitmesuguseid mullatöid. Et brigaadi koosseisu kuulusid ainult tüdrukud, siis tundus töö algul väga raskena. Keegi meist polnud harjunud kaheksa tundi järjest labidaga töötama. Ohtul valutav selg, väsinud käed ja rakkus pihud viisid mõnegi meeleolu päris alla. Päevad möödusid ja me harjusime. Käed muutusid tugevamateks, lihased sitkemateks. Ohtuti peale suplust jões polnud sageli väsimusest enam jälgegi. Hakkasime korraldama mõnetunnilisi matku ümbrusega tutvumiseks.

Kui möödus teine nädal, oli kõikide arvamus siinsest elust hoopis teine. Leidsime selle olevat huvitava ja omapärase. Elu telklaagris võis nimetada isegi romantiliseks. Veel hilistel õõntundidelgi kostis laagrist reibast laulu ja tulesädemed lõkkest lendasid kõrgele õõpimedusse. Kõige selle taustaks masinate müra, vedurite vilid ja säravad tuled kõrvaloleval ehitusplatsil, kus jätkus töö ka öötundidel.

Järgneva nädala jooksul muutus ka tööde register mitmekesisemaks. Alajaama ehitus jõudis lõpukorrale. Algasid koristus- ja viimistlustööd. Hakkasime lujjama ja värvima. Töö oli kõigile meelepärane ja päevad möödusid lennates.

Juba oligi kätte jõudnud viimane nädal. Ühel ilusal hommikul otsustasime tüdrukutega Kunda kõrgeimat tippu vallutama minna. Selleks on uue tsemenditehase üle 80 meetri kõrgune korsten. Paljud arvavad, et me sellega toime ei tule, sest ronida tuleb mööda vertikaalset redelit korstna välisküljel. Õel-

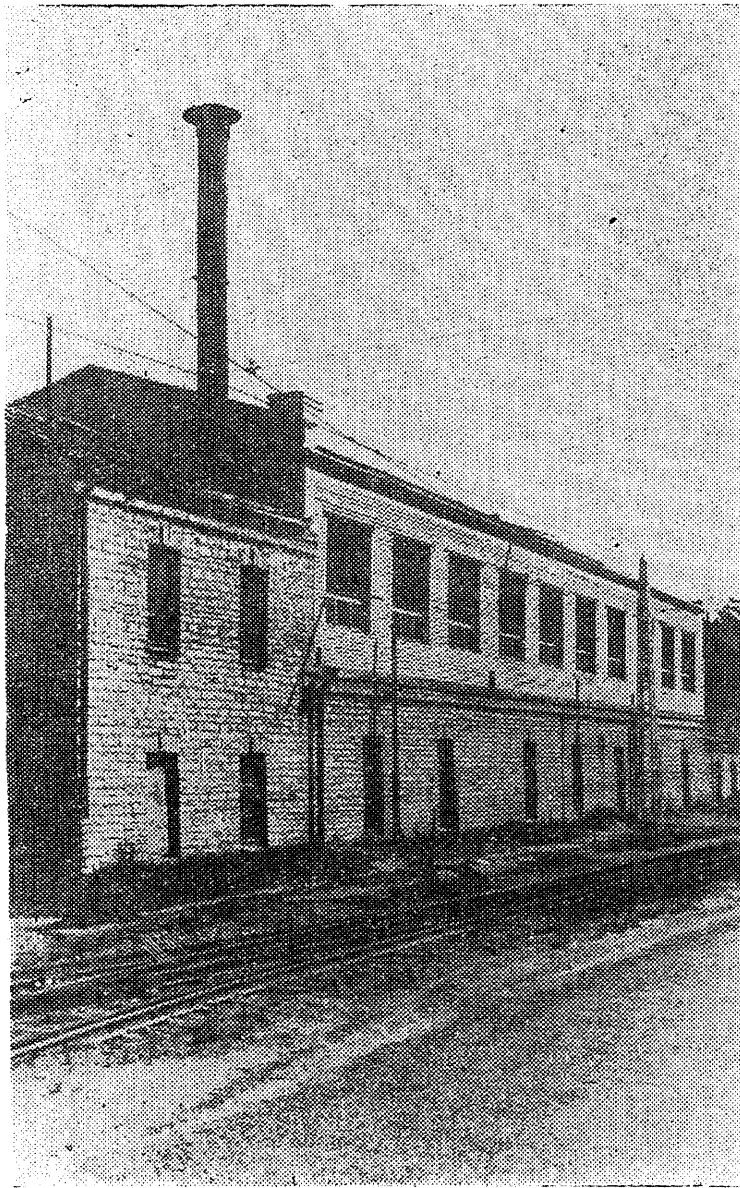
dakse, et julge pealehakkamine on pool võitu. Võtsime selle endale lipukirjaks ja alustasime uljalt ronimist.

Korstna otsast avanes suurepärase vaatepilt ehitusele ja kogu ümbrusele. Meie telklaager oli nagu väike makett. Suured tornkraanad ja ekskavaatorid näisid mängukannidena, kogu ehitus aga sipelgapesana. Alles nüüd saime õige ettekujutuse sellest hiiglaslikust ettevõttest, mis on siin rajamisel.

Kakskümmend seitse töörohket päeva möödus märkamatuult. Et meie üliõpilased tublilt töötasid, näitab see, kui palju aukirju ja autasusid meile viimasel päeval üle anti. Paljudele meist meeldis siin niivõrd, et avaldasime soovi edasi töötada ka septembrikuus.

Nii olemegi siis siin ka nüüd ja appi sõitis meile veel mitmete teiste rühmade üliõpilasi.

EVE KABER (KT-53)



TPI Soojusenergeetika laboratoorium. Selle hoone teine korrus on ehitatud üliõpilaste jõududega.

V. Mägi foto

OLÜMPIASUVE SPORDIKILDE

Tänavu TPI lõpetanud Aleksander Tšutšelov tuli Rooma olümpiamängudest koju hõbemedaliga.

TPI lauatennisevõistkond koosseisus: M. Kalman, A. Poleštšuk, M. Kallaspoolik, A. Sutt, M. Kõlli saavutasid üleliidulisel üliõpilasspartakiaadil VI koha.

Instituudi kergejõustiklased püstitasid 7 uut TPI rekordit. Nendeks olid: Liivia Häršingu 11,7 sek. 100 m jooksus ja 58,0 sek. 400 m jooksus, G. Vassiljevi 15,51 m kolmikihüppes (kõik need tulemused on ka ühtlasi vabariiklikeks rekorditeks), V. Marinini tulemus kaugushüppes 7,27 m, A. Krevaldi vasaraheide 56,59 m, E. Kälisaare aeg 55,3 sek. 400 m tõkkejooksus ning T. Kesküla 5855 punkti kümnevõistluses.

Balti matkajate IV kokkutulekul Pabāzos (Läti NSV) osulus võitjaks TPI matkagrupp koosseisus: U. Rooba, M. Hiis, R. Rumberg, M. Minnus ja A. Toom.

SPORDIHUVILISTE SEAS LEVIS KULUTULENA TEADE, ET SUVEL RIKASTUS TPI SPORTLASTE PERE ÜHE UUE MEISTERSPORTLASE VÕRRA. SELLEKS OLI INSTITUUDI KOLMIKHÜPPE REKORDIMEES, ÖPPERÜHMA MM-75 ÜLIÕPILANE GEORGI VASSILJEV.

Meie reporteri ja värskete meistersportlase dialog

Reporter: «Kõigepealt tugev käepigistus toimetuse ja spordisõprade poolt 15.51 meetri ning meistersportlase tiitli puhul!»

Georgi: «Aitäh!»

Reporter: «Millal ja kus toimusid võistlused, millistel täitsid meistersportlase normi?»

Georgi: «See oli juulikuus Harkovis, kõrgemate koolide üleliidulisel spartakiaadil. Sinna sõitsin isikliku rekordiga 15,42 m, mille püstitasin vabariiklikul kõrgemate koolide spartakiaadil Tartus.»

Reporter: «Ja kuidas oli 15,50 m piir tulema? Kas visa?»

Georgi: «Tõtt öelda ei arvanud ma ise, et täidan nendel võistlustel meistersportlase normi. Eks see ihaldatud piir oli küll eesmärgiks, kuid saavutada lootsid seda kunagi hiljem, sügise poole.»

Minu esimene hüpe oli 15,43 m, s.o. parem senisest isiklikust rekordist. Seeria nõrgemaks kujunes neljas katse tulemusega 15,11 m. Alles viimasel hüppel sain 15,51 m.»

Reporter: «Kuidas enesetunne neil võistlustel ka oli?»

Georgi: «Polnud just väga. Jalg oli küll peale Tartu võistlusi valusavõitu, kuid hüpata siiski sai. Võistluste ajal oli Harko-

vis palav, kraadiklaas näitas üle 30 pügala sooja. Kuid rajad olid selle eest head, isegi väga head.»

Reporter: «Kuidas algas tutvus spordiga?»

Georgi: «Kuni 8-nda klassini ma spordiga ei teinud. Siis, 1955. a., proovisin sprindi ja teiste kergejõustikuharudega ning sellest ajast peale pole ma spordile selga pööranud.»

Reporter: «Ja millal katsetasite esmakordselt kolmikihüppes?»

Georgi: «Samal aastal. Esimestel võistlustel täitsin tulemusega 13,20 m III spordijärgu. Ja kuna kolmikihüpe istus hästi, siis hakkasin selle vastu üha enam huvi tundma.»

Reporter: «Kuidas on kulgenud sportlasete TPI päevil?»

Georgi: «TPI-sse astumisaastal võitsin instituudi rekordi kolmikihüppes oma nimele tagajärgjega 14,51 m, s.o. täpselt 1 meetrit vähem kui praegune isiklik rekord. Sellest ajast saadik olen rekordit enda käes hoidnud.»

Reporter: «Milline spordi-aasta oli kõige tulemusrikkam?»

Georgi: «Kindlasti tänavune. Jõudsin tagajärgede parandamisel edasi ligi poole meetri võrra. Mullune parim tulemus oli mul 15,03 m.»

Reporter: «Soovime siis samas tempos jätkata. Saagu ka 16 m piir tuleval aastal ületatud!»

EUROOPA KATUSE HARJAL

Peale pikemat kaalumist leidsime kõige otstarbekamaks Euroopaga tutvumise viisiks olevat ronida tema kõrgeimale tipule, et siis oma silmaga vaadata seda maailmaosa. Mõeldud, tehtud.

Juulikuus lõpppäevil viis rong meid Kabardiinia pealinna Naltšikisse. Edasi «hüppesime» juba autobussiga mööda metsiku mägiõõe Baksani orgu Tegenekli turismibaasi, mis jäigi meie jalgsimatkadade lähtepunktiks.

Esimese kahepäevase matka, n. ö. jalutuskäigu, nagu ütles instruktor, tegime kõrgusele 3500 m (muidugi alustasime ronimist mitte merepinnast, vaid teise

tuhande meetri piirist). Mäeti-pus, keset kivihunnikut leidsime nimetu järve, milles kalade asemel ujusid 4–5 m kõrgused jäärahvad. Kogu grupi ühise jõupingutusega suutsime peale poole tunni täpsusviskamist kividega isegi ühe väikesema rahnu kaldast eemale tõrjuda. Jääst siin puudus ei tule — jätkub sõbrale krae vahelegi panemiseks.

Järgmisel matkal seadsime sammud juba Elbruse poole. Seekord seljakottidega. Mõnus see — kohe kindlam astuda. Seljakotti oleks võinud ju pan-na ka küttepuud, aga jätsime need siiski eeslite kanda. Eesel

(muidugi päris ehtne) on üldse väga meeldiv reisikaaslane.

Vahelduseks sõitsime ka autoga. Tõele au andes peab mainima, et kahetunnise sõidu kestel võid siin rohkem hirmu tunda, kui võib-olla kogu ülejäänud elu vältel. Jaa, eriti meeldivad on tihedalt üksteisele järgnevad peaaegu 180°-sed kurvid lausa roniva auto ees. Nagu sipelgad jookseksid üle selja kui kuuled, kuidas autojuht lisab gaasi ja jõuab meiega lõpuks vaevuvaevu järgmisele kurvile, pidurdab veel viimasel hetkel, laseb siis masina 1–1,5 m tagasi, et paremini kurvi võtta ja jälle järgmist tõusu alustada. Kui sel hetkel vaadata üle auto serva alla orgu, kus mägiõõgi paistab vaid lookeva niidina, siis mõtled — sooh...

Jah, kaunis on Kaukaasia — taamal valendavad mäeharjad, mis sageli pilvedesse tungivad, allpool metsad, tee ääres aga ripuvad ähvardavalt kaljurahnud, samas kaunid mägi-aasad sõr-mepikkuste vartega imeliste lil-lekestega, hele ja salakaval päike, kärarikkad ning rutulised mägiõõed ja rahulikud ning väärivad jakid.

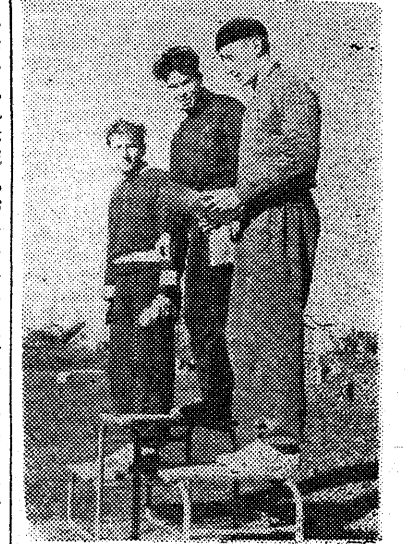
Otsides ikka avaramat vaatepilti tõmbasime jalga neljakilose mägisäärade, selga tormiillikonnad, ninale tumedaklaasilised prillid (paljudel ei puudu-

nud ka marlist maskid) ja selga koti ning alustasime Elbruse ründamist. Mis seal nii rünnata oligi — ikka jalg jala ette, äh ja puhh, ning olimegi 4800 m kõrgusel. Kõrgemale me lihtsalt ei tahtnud minna, sest sealgi oli küllalt ilus (... ja külm). Oo, milline vaatepilt. Eriti kaunis on see päikesetõusul, mil lumised mäeharjad mängivad viikerkaare värvides. Kõik «väikesed» mäed olid jalgade alla jäänud. Nende hulgas ka Ušba, milline on alpinistidelt nõudnud juba 85 inimohvrit. Ülal kõrgusid Elbruse kaks tippu, mis näisid käegakatsutavad, kuid kahjuks ainult näisid... Kuna Kilmataat meid ei hellitanud, otsustasime peagi laskuda. Kui 600 m kõrgusele tõusmiseks (4200 kuni 4800 meetrit) kulutasime 1,5 tundi, siis laskusime vaid 15 minutiga.

Ka Betšo mäeahelik oma teravasarvaliste ja mustendavate süngete jäälõhedega jättis meelde jääva ja õudusttekitava mulje. Tõsist hirmu meil nende ees aga ei olnud, sest olime siis juba kogunud mägiironijad.

Sageli juhtub nii, et matka lõpul kipub vaevama kojuigatus. Kuhu jõudes kummitab aga küsimus — kuhu minna tuleval aastal. Kuhu?

A. IRUDA
H. UBOPUU



Juuresolev foto on tehtud mullu kõrgemate koolide spartakiaadil Tallinnas. Austamis-pjedestaali kõrgeimal astmel seisab kolmikihüppe võitja Georgi Vassiljev.

Toimetaja aset. E. KESKÜLA

Орган партбюро, дирекция, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский Политехник». г. Таллин.

Tähelepanu!

Tallinna Polütehnilise Instituudi raamatukogu, asukohaga Lai tn. 5, laenutab lugejatele kirjandust alates 1. septembrist järgmistel aegadel:

esmaspäeviti	kella 11.00—18.00
teisipäeviti	kella 11.00—18.00
kolmapäeviti	kella 14.00—21.00
neljapäeviti	kella 14.00—21.00
reedeti	kella 11.00—18.00
laupäeviti	kella 11.00—18.00

Lugemissaal on alates 1. oktoobrist avatud igal tööpäeval kella 14.00—21.00. Õppejõududele ja diplomantidele võimaldatakse lugemissaali kasutada alates kella 11.00-st.

TPI Raamatukogu juhataja